

100 אלף הרוגים ופצועים, נזקי רכוש ואובדן ציוד של 100 מיליארד דולר שיכנעו את מצריים כי אין טעם להמשיך במלחמת אינ קץ עם ישראל. מה עוד, שמאז הכוחות הבינלאומי אינו מאפשר את חיסול מדינת ישראל, או אפילו איום ממשי על קיומה.

אחר הכל, ארצות-הברית מספקת לה נשק וברית-המועצות — עולים.

אלה הן כמה מהנקודות הבולטות בראיון שהעניק לאחרונה סגן ראש ממשלת מצריים ושרהחוז שלה, כמאל חסן עלי, לשבועון אוקטובר.

אופטימי. כאשר חסן עלי מדבר, הוא איננו חוסך מילים. הוא איש לעניין, היודע את אשר לפניו. אחרי קריירה ממושכת בצבא (מפקד כוחות-השיריון במלחמת יום-הכיפורים, מפקד חיל-המודיעין בעת ביקור אליסאדאת בישראל) נתמנה ב-1978 כשרההגנה, ב-1980 כשרהחוז.

אולם כדי להגיע לשלום עם ישראל היה צריך קודם כל לשבור את המצב של לא-מלחמה-לא-שלום (או, יותר נכון: כן מלחמה ולא שלום), ששרר במשך 25 שנים בין מצריים וישראל. לשם כך, מוזכר חסן עלי, באה מלחמת יום-הכיפורים, שמטרתה היתה — כלשון ההוראה של סאדאת לשרההגנה של אותם ימים, הגנרל אחמד איסמאעיל: "לכצע פעולה צבאית מוגבלת... שתביא לתוצאות שניתן יהיה לנצלן להגשמת מטרות מדיניות".

וכך, לדעת שריהחוז המצרי, אכן היה. יתר-על-כן, לדעתו גם סוריה רצתה לנהוג כמצריים, אחרת לא היתה מסכימה לשלב הראשון לקראת שלום אפשרי — הפרדת הכוחות.

חסן עלי, הנשמע אופטימי מאוד, הצהיר:

שרהחוז עלי
יש נשק, יש עולים

"השלום בינינו ובין ישראל... עובדה שאין עליה עוררין." יותר מזה: "אם יקיימו מדינות ערב, הלכה למעשה, את מה שמשמעת מהחלטות שונות בוועידות הפיסגה שלהן, ניתן יהיה להגיע לשלום כולל".

בינתיים, הוא מגלה, נמשכים, למרות ניתוק היחסים הרישמי, המהלכים הבינעריביים: נמשכות ההתייעצויות עם ירדן, ולאחרונה אף ביקר במצריים סגן ראש ממשלת עיראק, טארק עזיז, נכון, אין שגרירים. אבל יש קישורים כלכליים, קישורים מסחריים ומצריים מספקת לארצות ערב מיליוני ירדים עובדות.

כל מה שנותר לעשות הוא שמדינות ערב יתרמו מעל הירידים שעליהן הן יושבות וישיטו אותן למצריים. אז יוכח שוב, כי הגורל, הדם והשפה המשותפים חוזקים מכל גורם מפריד, וכי

יחסי מצריים-ישראל אינם תחליף ליחסי מצריים עם ארצות-ערב.

הגאווה של סוסי הרבעה

מאה סייסים, שישה רופאים וטרניאריים וארבעה אגרונומים מטפלים ב-250 הסוסים העריבים הגיוניים בחוות ההרבעה אל-זהרה. המשתרעת על 240 דונם בליבה של שכונת עין-שאמס הקהירית.

אל-זהרה הוקמה ב-1931, בזכות האקלים המירבני היבש השורר במקום, והמוכיר את האקלים של מולדת הסוס הערבי בערב ובתימן. 21 שנה לאחר מכן הולאמה החווה על-ידי מועצת המהפכה המצרית, ומאז היא משמשת כמקור לא-אכזב להכנסות במטבחה.

אין מחיר. מגדליסוסים מארצות-הברית, מגרמניה, מאוסטרליה ומברית-המועצות עומדים בתור לרכוש סייחים בני שנה (במחיר 10 אלפים דולר האחד) וסייחות כנות שנה-שנתיים (במחיר 50 עד 70 אלף דולר האחת, בזכות פרויותן). מדי שנה נמכרים לכל היותר 25 סוסים, כשלכל קנייה מצריים את שולשלת-היוחסין של הסייח או הסייחה, עד עשרה דורות.

אך גאווה העיקרית של מנהל החווה, הר"ר איברהים זאגול, היא על סוסי-הרבעה, שאותם כמעט ואין מוכרים. כי פשוט אין להם מחיר. היהלום של החווה הוא סוס הרבעה אמיר (נסיך) בן ה-13. אחד מצאצאיו, שנמכר לפני עשר שנים למגדל אמריקאי ב-30 אלף דולר, נמכר השנה, במכירה פומבית בפלורידה, בשישה מיליון דולר.

יש הצלחה. הסוסים של אל-זהרה הם צאצאי הסוסים שעליהם רכבו הסולטנים התורכיים, שאותם ייבא בית-המלוכה המצרי כמאה שעברה למצריים. כמו כל סוס ערבי גיועי, הם מצטיינים ביופי, בחינוניות, במהירות ובפיקחות.

הבן בעיקבות האב

ב איחור של שישה שבועות פורסמה העובדה. רווקא ב-28 בספטמבר החליטו כמה תיירים ישראלים בקאהיר לבקר את קיברו של גמאל עבד אל-נאצר. כל מה שביקשו היה להצטלם למרגלות הקבר, הנושא בהבלטה את שמו של שליט מצריים המנות.

הם לא הבינו מדוע מפקד מישמר-הקבר ביקש מהם שלא להפעיל את מצלמותיהם ולעזוב את השטח כמה שיותר מהר. אך כשהחלה תנועה של כמה מאות מצרים לעבר הקבר, ירדו הישראלים לסוף דעתו של מפקד המישמר.

היה זה יום השנה ה-12 למותו של נאצר, ונאמניו באו לעלות על קיברו. הדיבר האחרון שמפקד-המישמר היה רוצה ביום כזה, היתה פגישה בין המעריצים המצרים והמבקרים הישראלים.

קשיש סודי. ואת לא היתה הפגנת

היה זה רווקא מובארק שהעיר כי אין צורך להיפזר. הסולידריות הערבית חשובה בעיניו מהחזרת שגרירים לקאהיר או קבלתה מחדש של מצריים לליגה הערבית. **נירמול.** בינתיים יכול מאוד להיות שהראשונה תהיה עיראק. במלחמתה עם איראן היא זקוקה למצריים ועושה מחוות. עתה הגיע לקאהיר, במחווה ראשונה של

מלך חסן ונשיא מובארק
פעם שגריר, תמיד שגריר

נירמול, הדיפלומט העיראקי סמיר אל-נג'ם. תוארו הרישמי: "הממונה על האינטרסים של עיראק במצריים".

לא רק שיש לו דרגה של שגריר, אלא יש לו גם עבר של שגריר: הוא היה פעם שגריר עיראק במצרים.

יכול מאוד להיות, שיהיה עוד פעם.

תוניסיה

הבן והאם החורגת

החוקה התוניסית קובעת חריג-שמעית: במיקרה של פטירת הנשיא, ימלא ראש-הממשלה את מקומו עד תום הקרנציה, ואז ייערכו בחירות לנשיאות.

אולם לנשיא תוניסיה, חביב בורגיבה, יש רעיונות אחרים. הוא היה מאוד רוצה לשנות את החוקה בנקודה זאת, הוא מבקש לאפשר לבנו, שהוא יועץ-הסתרים שלו ושלחו המיוחד, ואשר שמו זה לשם אביו — חביב בורגיבה — להתמנות כממלא-מקומו כך שבמיקרה פטירתו ישמש נשיא עד לבחירות החדשות.

את המיכשול הראשון בדרך לתיקון החוקה עבר חביב בורגיבה הבן, הוא שיפר לאחרונה מאד

ר"ר עבד-אל-נאצר (משמאל)
לא לצלם

הנוכחות היחידה של נאמני נאצר בשבועות האחרונים. הם גם החליטו, בעידודו של בנו של הדיבר, הר"ר ח'אלד עבד אל-נאצר, להגיש בקשה לשליטנות שיאשרו הקמת מיפלה נאצריסטית.

בראש המיפלה יעמוד שר מצרי לשעבר, קשיש אשר וזהותו נשמרת כיתיים בסוד.

את היחסים עם אמו החורגת, ווסילה, הנחשבת לאיש החזק באמת בתוניסיה, ואשר התנגדה עז כה לקידום האפשרי של בנה החורג.

פחות ברור מה חושב בעניין זה ראש הממשלה, מוחמד מזאלי, שער עתה היה היורש הורואי של הנשיא בן ה-80.

סעודיה

הדוגמה הישראלית

5200 מיליון דולר — זה הסכום שסעודיה השקיעה בחמש השנים האחרונות בפיתוח רשת-הטלפונים שלה. התמורה: גידול מיספן מנוי הטלפון מ-160 אלף ל-800 אלף, ואפשרות חיוב ישרי ל-80 ארצות-חוץ (שיחה בת רקו מג'רה לווינגטון עולה כשניים וחצי דולר).

החברות היפאניות, הקנריות, האיטלקיות והולנדיות, השוודיות והאמריקאיות שפיתחו את הרשת הזאת עברו כליכך יפה, עד שהן יכולות לצפות השנה לעוד 1800 מיליון דולר להרחבת נוספת של הרשת.

גם לוויינים. הסעודים אינם מסתפקים בטלפונים. חברה בריטית, למשל, בונה עבור המישמר הלאומי (הכוח שמאחרי כסיהמלכות) רשת מיקרו-רגל ארצית תמורת 700 מיליון דולר, וחברה צרפתית בונה שני לוויינים שישוגרו בסוף 1984, כשכונות הסעודים להתקין בהם גם ערוצי-טלוויזיה שיספקו תוכניות של טלוויזיה לימודית לאזור כולו.

ואם מישו חושב שחלקם של הישראלים נגרע בפיתוח-הענק הזה — הוא טועה. לכל הפחות, הם משמשים דוגמה. השבוע הודיע שר הרוואר, הטלגרף והטלפונים, עלאווי דרוויש כיאל, כי הוחלט להפוך תוך שנתיים את אגף-הטלפונים שבמישררו לחברה עצמאית. וזה בדיוק מה שמרכזי ציפורי עשה עם חברת בזק, אך השנה.

מסך החול

אין משכורת

● עונת העלייה לרגל למכה הסתיימה בשבוע שעבר תוך שבירת כל השיאים הקודמים. מיספר העולים לרגל: שלושה מיליון. מהם מיליון וחצי סעודים, והשאר עולים לרגל מכל ארצות האסלאם.

● הליגה הערבית, אשר אחרי חתימת-הסכם השלום הישראלי-מצרי עברה לתוניס, נתונה בגרענות כספיים כבדים, מאחר שהחברות-האגן עומדות בהתחייבויותיהן כלפי תקציב הליגה. אחת התוצאות האפשריות בעתיד הקרוב: מאות עובדי הליגה לא יקבלו את משכורת החודש הבא.

● הפרי העיקרי של מסע מובארק לארצות-הברית, לפני חורשיים, הם 1300 מיליון דולר. כנראה, כולם מענק. אשר לצד הצבאי: צפויה אספקה נוספת של מטוסי אף-16; טנקים אס-60; טילי הוק משופרים ונגמ"שים.